

“मीठे बच्चे- मनसा-वाचा-कर्मणाद्वारा कसैलाई पनि दुःख नदेऊ, कहिल्यै कसैसँग क्रोध नगर। प्रेम धेरै मीठो चीज हो, प्रेमले कसैलाई पनि वशमा गर्न सक्छौ।”

प्रश्न:- बाबाले बच्चाहरूलाई डबल शिरताज विश्वको मालिक बन्ने वा सर्वश्रेष्ठ बन्ने कुनचाहिँ युक्ति बताउनु हुन्छ ?

उत्तर:- १) दैवीगुण धारण गरेर धेरै मीठो बन। एक-अर्कालाई भाइ-भाइ अथवा भाइ बहिनीको दृष्टिले हेर। आफ्नो पुरुषार्थद्वारा आफूलाई राजतिलक देऊ। २) स्वयं ईश्वर बाबाले तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ त्यसैले पढाइमा नियमित बन। जति पढ्छौ पढाउँछौ, आफ्नो चालचलन सुधाछौ, उति श्रेष्ठ बन्छौ।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूले जान्दछन्- अहिले हामी नर्कको किनारालाई छोडेर अगाडि गइरहेका छौं। यो पुरुषोत्तम संगमयुग बिल्कुल अलग हो, बीचको। बीचको सागरमा तिम्रो नाउ छ। तिमी न सत्ययुगी हो, न कलियुगी हो। तिमी हो पुरुषोत्तम संगमयुगी सर्वोत्तम ब्राह्मण। संगम हुन्छ नै ब्राह्मणहरूको। ब्राह्मण हुन् चोटी। यो ब्राह्मणहरूको धेरै छोटो युग हो। यो एउटै जन्मको युग हुन्छ। यो हो तिम्रो खुशीको युग। खुशी कुन कुराको छ ? भगवान्ले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। यस्ता विद्यार्थीहरूलाई कति खुशी होला ! अहिले सारा चक्रको ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। अहिले हामी नै ब्राह्मण हौं फेरि हामी नै देवता बन्छौं। पहिला आफ्नो स्वीट होममा जान्छौं, फेरि नयाँ दुनियाँमा आउँछौं। हामी ब्राह्मणहरू नै स्वदर्शन चक्रधारी हौं। हामीले नै यो बाजोलीको खेल खेल्छौं। यस विराट रूपलाई पनि तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूले नै जान्दछौ। बुद्धिमा सारा दिन यी कुरा स्मरण हुनुपर्छ।

यो तिम्रो धेरै स्नेही परिवार हो, तिमीहरू हरेक धेरै-धेरै स्नेही बन्नु छ। बाबा पनि मीठो हुनुहुन्छ, त्यसैले बच्चाहरूलाई पनि त्यस्तै मीठो बनाउनु हुन्छ। कहिल्यै कसैसँग क्रोध गर्नु हुँदैन। मन, वचन, कर्मद्वारा कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। बाबाले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिनुहुन्न। जति बाबाको याद गछौं, उति प्रिय बन्दै जान्छौ। यसै यादद्वारा नै बेडा पार हुन्छ। यो हो यादको यात्रा। याद गर्दै-गर्दै शान्तिधाम हुँदै सुखधाम जानु छ। बाबा आउनुभएको छ नै बच्चाहरूलाई सदा सुखी बनाउन। भूतहरूलाई भगाउने युक्ति बाबाले बताउनु हुन्छ- मलाई याद गर्नु भने यी भूत निस्कदै जान्छन्। कसैसँग भूत छ भने यहीँ मलाई छोडेर जाऊ। तिमीले भन्छौ पनि- बाबा आएर हाम्रो भूतहरूलाई निकालेर पतितबाट पावन बनाउनुहोस्। बाबाले कति सुन्दर फूल बनाउनु हुन्छ। बाबा र दादा दुवै मिलेर तिमी बच्चाहरूलाई शृङ्गार गर्नुहुन्छ। ती हुन् हदका पिता, यहाँ हुनुहुन्छ बेहदको पिता। प्यारा बच्चाहरू धेरै प्यारसँग चलनु र चलाउनु छ। सबै विकारहरूलाई दान दिनुपर्छ। दान दियो भने ग्रहण छुट्छ। यसमा कुनै बहाना आदिको कुरा छैन। प्यारसँग तिमीले जसलाई पनि वशमा पार्न सक्छौ। प्यारसँग ज्ञान देऊ, प्रेम धेरै मीठो चीज हो। सिंहलाई, हात्तीलाई... जनावरहरूलाई पनि मनुष्यले प्यारसँग वशमा लिन्छन्। उनीहरू त फेरि पनि आसुरी मनुष्य हुन्, तिमी त अहिले देवता बनिरहेका छौ। त्यसैले दैवीगुण धारण गरेर धेरै मीठो-प्यारो बन्नु छ। एक अर्कालाई भाइ-भाइ अथवा भाइ-बहिनीको दृष्टिले हेर। आत्माको आत्मालाई कहिल्यै दुःख दिन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, म तिमीलाई स्वर्गको राज्य-भाग्य दिन आएको छु। अब

तिमीलाई जे चाहिन्छ त्यो मबाट लेऊ । म त तिमीलाई विश्वको मालिक डबल सिरताज बनाउन आएको छु, तर मेहनत तिमीले गर्नु छ । मैले कसैमाथि ताज राखिदैन, तिमीले आफ्नै पुरुषार्थद्वारा आफूलाई राजतिलक दिनु छ । बाबाले पुरुषार्थको युक्ति बताउनु हुन्छ— यसरी-यसरी आफूलाई विश्वको मालिक डबल शिरताज बनाउन सक्छौ । पढाइमा पूरा ध्यान देऊ । कहिल्यै पनि पढाइलाई नछोड । कुनै पनि कारणले रिसाएर पढाइलाई छोडिदियौ भने धेरै घाटा पर्छ । घाटा र फाइदालाई हेर्दै गर । तिमी ईश्वरीय विश्वविद्यालयका विद्यार्थी हो, ईश्वर पितासँग पढिरहेका छौ । पढेर पूज्य देवता बनिरहेका छौ । त्यसैले विद्यार्थी पनि यस्तै नियमित बन्नुपर्छ । विद्यार्थी जीवन सर्वश्रेष्ठ जीवन हो । जति पढ्छौ पढाउँछौ र चालचलन सुधाछौ, त्यति श्रेष्ठ बन्छौ ।

मीठे बच्चे ! अब तिम्रो वापसी यात्रा हो । जसरी सत्ययुगबाट त्रेता, द्वापर, कलियुगसम्म तल भर्दै आयौ, त्यसैगरी तिमी अब कलियुगदेखि माथि सत्ययुगसम्म जानु छ । जब त्रेतायुगसम्म पुग्छौ, फेरि यी कर्मेन्द्रियहरूको चंचलता समाप्त हुन्छ । त्यसैले जति बाबालाई याद गर्छौ, उति तिमी आत्माहरूबाट रजो तमोको खिया निस्कदै जान्छ र जति खिया निस्कदै जान्छ, त्यति बाबा चुम्बकतिर आकर्षण बढ्दै जान्छ । आकर्षण हुँदा भने अवश्य खिया लागेको छ । खिया पूरै निस्किएर आत्मा प्योर सुन बनोस्— त्यो हो अन्तिम कर्मातिता अवस्था ।

मूल कुरा प्यारा बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— देही-अभिमानी बन । देह सहित देहका सबै सम्बन्धलाई बिर्सिएर म एकलाई याद गर । पावन पनि अवश्य बन्नु छ । कुमारी पवित्र हुँदा सबैले उनलाई ढोग्छन् । विवाह गरेपछि फेरि पुजारी बन्छन् । सबैका अगाडि शिर निहुराउनुपर्छ । कन्या पहिला माइतमा हुँदा यति धेरै सम्बन्ध याद आउँदैन । विवाह पश्चात देहको सम्बन्ध पनि बढ्दै जान्छ, अनि पति बच्चाहरूमा मोह बढ्दै जान्छ । सासु-ससुरा आदि सबै याद आइरहन्छन् । पहिला त केवल माता-पितामा नै मोह हुन्छ । यहाँ त फेरि ती सबै सम्बन्धहरूलाई बिर्सिनुपर्छ किनकि उहाँ एकै तिम्रा सच्चा-सच्चा माता-पिता हुनुहुन्छ नि । यो हो ईश्वरीय सम्बन्ध । गायन पनि गर्छन्— त्वमेव माताश्च पिता त्वमेव... यी माता पिताले त तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— म बेहदको बाबालाई निरन्तर याद गर, अरू कुनै पनि देहधारीसँग ममत्व नराख । यहाँ बेहदको बाबा, जसले तिमीलाई स्वर्गमा लैजानुहुन्छ, यस्ता मीठा बाबालाई धेरै प्यारसँग याद गरिराख, स्वदर्शनचक्र घुमाइराख । यसै यादको बलबाटै तिम्रो आत्मा कंचन बनेर स्वर्गको मालिक बन्छ । स्वर्गको नाम सुनेर नै दिल खुशी हुन्छ । जसले निरन्तर याद गर्छन् र अरूलाई पनि याद गराउँछन्, उनैले उच्च पद पाउँछन् । यो पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा अन्त्यमा तिम्रो त्यो अवस्था बन्छ । यो त दुनियाँ पनि पुरानो छ, देह पनि पुरानो छ, देह सहित देहका सबै सम्बन्ध पनि पुराना छन् । ती सबैबाट बुद्धियोग हटाएर एक बाबासँग जोड्नु छ, ताकि अन्त्यकालमा पनि उहाँ एक बाबाको नै याद रहोस् । अरू कुनै सम्बन्ध याद छ भने फेरि अन्त्यमा पनि त्यो याद आउँछ अनि पद भ्रष्ट हुन्छौ । अन्त्यकालमा जो बेहदको बाबाको यादममा रहन्छन्, उनै नरबाट नारायण बन्छन् । बाबाको याद छ भने फेरि शिवालय टाढा छैन ।

मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरू बेहदको बाबाको पासमा आउँछन् नै रिफ्रेश हुनको लागि किनकि बच्चाहरूले जान्दछन्— बेहदको बाबाद्वारा बेहद विश्वको बादशाही मिल्छ, यो कहिल्यै बिर्सिनु हुँदैन ।

२०७३ श्रावण २४ सोमबार ०८-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
यो सदैव याद रह्यो भने पनि बच्चाहरूलाई अपार खुशी रहन्छ। यो ब्याज हिँड्दा-डुल्दा घरी-घरी
हेर्दै गर, एकदम हृदयमा लगाऊ। ओहो ! भगवान्को श्रीमतबाट म यो बनिरहेको छु। ब्याजलाई
हेरेर त्यसलाई प्यार गर। बाबा, बाबा भनिरह्यो भने सदैव स्मृति रहन्छ। हामी बाबाद्वारा यस्तो
बन्छौं।

प्यारा बच्चाहरूको धेरै विशाल बुद्धि हुनुपर्छ। सारा दिन सेवाको नै ख्याल चलिरहोस्। बाबालाई त
त्यस्तो बच्चा चाहिन्छ, जो सेवा विना रहन सक्दैन। तिमी बच्चाहरूले सारा विश्वमाथि घेराउ गर्नु
छ अर्थात् पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनु छ। सारा विश्वलाई दुःखधामबाट सुखधाम बनाउनु छ।
शिक्षकलाई पनि पढाउँदा आनन्द आउँछ नि। तिमी त अब धेरै उच्च शिक्षक बनेका छौ। जति
राम्रो शिक्षक, उसले धेरैलाई आफूसमान बनाउँछ। कहिल्यै थाक्दैन। ईश्वरीय सेवामा धेरै खुशी
रहन्छ। बाबाको सहयोग मिल्छ। यो ठूलो बेहदको व्यापार पनि हो। व्यापारीहरू नै धनवान
बन्छन्। उनीहरू यस ज्ञान मार्गमा पनि धेरै इच्छुक हुन्छन्। बाबा पनि बेहदको व्यापारी हुनुहुन्छ
नि। व्यापार धेरै फस्टक्लासको छ, तर यसमा धेरै साहस धारण गर्नुपर्छ। नयाँ-नयाँ बच्चाहरू
पुराना भन्दा पनि पुरुषार्थमा अगाडि जान सक्छन्। हरेकको आ-आफ्नो तकदिर छ त्यसैले पुरुषार्थ
पनि हरेकले व्यक्तिगत गर्नुपर्छ। आफ्नो पूरा जाँच गर्नुपर्छ। यस्तो जाँच गर्नेहरू एकदम रात दिन
पुरुषार्थमा लाग्छन्, भन्दछन्— हामीले आफ्नो समय किन खेर फालौं। जति हुन सक्छ समय
बचाउनु छ। आफैँसँग पक्का प्रतिज्ञा गर्छन्— हामीले बाबालाई कहिल्यै बिसिदैनाँ, छात्रवृत्ति लिएरै
छोड्छौं। यस्ता बच्चाहरूलाई फेरि मदत पनि मिल्छ। यस्ता नयाँ-नयाँ पुरुषार्थी बच्चाहरू तिमीले
देख्नेछौ, साक्षात्कार गरिरहनेछन्। जसरी शुरूमा भयो, त्यही फेरि अन्त्यमा देख्नेछौ। जति नजिक
हुँदै जान्छौ, उति खुशीमा नाँचिरहन्छौ। उता अनाहकमा रगतको खेल पनि चलिरहनेछ।

तिमी बच्चाहरूको ईश्वरीय दौड चलिरहेको छ। जति अगाडि बढ्दै जान्छौ, त्यति नयाँ दुनियाँको
दृश्य पनि नजिक आउँदै जान्छ। खुशी बढ्दै जान्छ। जसलाई दृश्य नजिक देखिँदैन, उनलाई खुशी
पनि हुँदैन। अहिले त कलियुगी दुनियाँबाट वैराग्य र सत्ययुगी नयाँ दुनियाँसँग धेरै प्यार हुनुपर्छ।
शिवबाबाको याद रह्यो भने स्वर्गको वर्सा पनि याद रहन्छ। स्वर्गको वर्सा याद रह्यो भने
शिवबाबाको पनि याद रहन्छ। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— अहिले हामी स्वर्गतिर गइरहेका छौं,
पाउ नर्कीतिर छ, शिर स्वर्गतिर छ। अहिले त साना ठूला सबैको वानप्रस्थ अवस्था हो। बाबालाई
सदैव यो नशा रहन्छ— ओहो ! म गएर यो बालकृष्ण बन्छु, जसको लागि पहिल्यै सौगात पनि
पठाइरहन्छन्। जसलाई पूरा निश्चय हुन्छ, उनै गोपिकाहरूले सौगात पठाउँछन्। उनलाई अतीन्द्रिय
सुखको भासना आउँछ। हामी नै अमरलोकमा देवता बन्छौं। कल्प पहिले पनि हामी नै बनेका
थियौं फेरि हामीले ८४ पुनर्जन्म लिएका हौं। यो बाजोली याद रह्यो भने अहो सौभाग्य। सदैव
अथाह खुशीमा रहने गर। ठूलो चिट्ठा मिलिरहेको छ। ५ हजार वर्ष पहिले पनि हामीले राज्यभाग्य
पाएका थियौं फेरि भोलि पनि पाउनेछौं। ड्रामामा निश्चित छ। जसरी कल्प पहिले जन्म लिएका
थियौं, त्यसैगरी लिनेछौं। उनै हाम्रा माता-पिता हुन्छन्। जो कृष्णका पिता थिए, उनै फेरि बन्छन्।
जो सारा दिन यस प्रकार विचार गरिरहन्छन्, उनीहरू नै धेरै रमणिकतामा रहन्छन्। विचार सागर
मन्थन गर्दै नन् अर्थात् अस्वस्थ छन्। अच्छा !

२०७३ श्रावण २४ सोमबार ०८-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ईश्वरीय सेवामा कहिल्यै थाक्नु हुँदैन । श्रेष्ठ टिचर बनेर आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) यादको बलद्वारा आत्मालाई कञ्चन बनाउनु छ । कुनै पनि देहधारीमा ममत्व राख्नु हुँदैन ।

वरदानः— थोरै शब्दद्वारा ज्ञानका सबै रहस्यलाई स्पष्ट पार्ने यथार्थ र शक्तिशाली भव

कुनै पनि चीज जति अधिक शक्तिशाली हुन्छ, त्यति त्यसको आकार सानो हुन्छ । त्यस्तै जब तिमी आफ्नो निर्वाण स्थितिमा स्थित भएर वाणीमा आउँछौ, शब्द थोरै भए पनि यथार्थ शक्तिशाली हुन्छ । एक शब्दमा हजारौं शब्दको रहस्य समाहित भएको हुन्छ, जसबाट व्यर्थ वाणी स्वाभाविक रूपमा समाप्त हुन्छ । एक शब्दद्वारा ज्ञानको सबै रहस्यलाई स्पष्ट गर्न सक्छौ, विस्तार समाप्त हुन्छ ।

स्लोगनः— दिलबाट बाबा भन्नु अर्थात् खुशी र शक्ति प्राप्त गर्नु हो ।